

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Pénteken, December' 10dikén, 1824.

Török Birodalom.

A' mi legujjabb tudósításain Kon-
stanczinápolyból November 11-kér indul-
tak. Ezekben már most a' ténnek közélge-
tése miatt nem igen várhatunk valami nagy
hadi történetekről való tudósításokat.

A' Császár October' 27-dik napján
maga személyesen jelenlétén egy rendki-
vülvaló módon tartatott tanácskozásban,
melyben fontos részént politikai részint
katonai tárgyak fontoltattak-meg, a' tanács-
kozás vége felé nagyon kikelt ő Cs. F. g-e
az ellen, hogy a' Religiói rendtartás'
kiszabott régulai 's különösen, az imád-
kozásra rendeltetett órák, nagy lágymeg-
legséggel tartatnak-meg; melyre nézve meg-
parancsolta, hogy a' Moschékben hatha-
tós intések által buzdittassék a' nép a' lel-
ki buzgólkodásnak szorosabb megtartá-
sára.

Már most nem nyughatatlankodik töb-
bé a' nép a' Török hajós sereget 's sze-
mélyesen a' Kapután Basát érdekeltt sze-
renesétlenségéekért; szeméivel láthatja,
hogy sem a' sereg sem ezen Fővezér el-
nem enyésztek: hanem azért kedvetlenke-
dik nagyon, hogy az ezen esztendei hada-
dik nagyon, hogy az ezen esztendei hada-
kozás' plánuma végre nem hajtattott; 's kö-
zönséges az a' nyilvánvaló panasz, hogy
ily nagy iparkodás 's illy hathatós eszkö-
zöknek elővételése által nagyobb dolgo-
kat nem lehetett végre hajtani. A' minden
igaz Töröknek vigasztalására szolgálhat 's
szolgál is, hogy ambár a' Birodalmat több
tekintetben veszedelmes környüllások fe-
nyegetik, csak ugyan nem jutott ő még arra

az állapotra, hogy kétségbe kellene
csnie.

Valamelly tengeri verekedésről, sem
a' November' 2-dikáig terjedő Smyrnai tu-
dósítások, sem a' Görög újságlevelek nem
tesznek October' 7 dik napjától fogva sem-
mi említést.

Az Egyiptomi hajós sereg némelly tö-
rök hajókkal egygyütt Mitylenét Oct. 19-
kén oda hagyván, a' Budruni tengeröböl-
be bevezett, 's ezen útjában semmi aka-
dályra nem talált. Ezen hajós sereg 50—60
hadi hajókból állott, mellyek között két
60 ágyús nagyságúak találtattak. Egygyik-
nek ezen nagyobb rendű hajók közzül Ifa-
nia, a' másilnak Diána a' neve. Azon az
Egyiptomi Vice-Királynak Ibrahim Basának,
ezen a' második Vezérnek Ismail Gibral-
tárnak Admirális-zászlójik lobogtak, annak
jeléül, hogy ők ezen hajókon ülnek. —
(Azon újságlevelek, mellyek a' Kapután
Basának 's Ibrahim Basának és Ismail Gi-
braltárnak elveszéseket kétségbe hozták
volt, most vissza emlékeztetik a' Journal-
des-debats' levelezőjét azon időkre, midőn
ez, azt irván ezen Journálhoz, hogy a'
nevezett Egyiptomi két Vezérek a' Görö-
gökhöz fogságra estek volna, elképpen
irt bänkodva: —,

„Oda adna a' vérinek felit, csak ezen
két barátjait a' Görögök' fogságából kisza-
badithatná.“ — Így hát már most csen-
desen nyughatik ezen levelező.

„A' hajós sereg, melly az Ibrahim
Basa' vezértése alatt a' Budruni öbölbe
béevezett áll, 8 frégátból 13 korvettékből,
's valami 50 briggekből. A' hozzájok tar-

tező szállító hajókat zoo-ra számlálták, melyek között 100 olyanok találtak, melyeket a Török Országlószerk minden féle Európai tenger-vidéki nemzetektől bérelt-ki ezen esztendei táborozásra, 's a melyekkel most igen hasznos és kedvező feltételek alatt újabb alkura lépett.

Ezen hajós seregnek egy része ugyan vasmacsákön nyugszik a Budrini öbölben, de a más része, mint szélső vigyázó csoport alá 's fel evezve vigyáz az öböl külső részében, még pedig úgy, hogy minden hajó mellett két bárkák találtaknak, szakállas czáljakkal (rúdakkal) jól felkészülve, a végre, hogy, ha a Görög gyűjtőhajók oda is be találnának lopodzni, magokat ellenek védelmezhezzék. Jó lett volna a Törököknek oddig is élni ezen oltalmazó csáltja-rúdakkal felkészült bárkákkal 's így oltalmazni a magok nagyobb szerű hajóikat; így gyaníthatóképpen nem kellett volna olly nagyon félniek a gyűjtőhajóktól. Magok a Görögök nem keréssé panaszkodottak, hogy az ideji táborozásnak utóbbi szakaszában gyűjtőhajóiknak két harmad részét haszon nélkül vesztették-el a csáltjas bárkák miatt, a melyek arra szolgálnak, hogy gyűjtőhajókat, minnekutanna azokat a Görögök valamely Törökhajóhoz oda akasztották, attól elvonozolják, melly után az olly gyűjtő hajó csak mága ég-el. Az Arethusa nevű Austriai hajó Budrunnál volt midön Ibrahim Basa oda bévezett, 's az után Smyrnához vette evezését, a hova Nov. 1-ső napján érkezett-meg.

Az Egyiptomi szárazí armáda valamint a nyáron úgy most is Budrunnál tanyázott, a hol azt ezen nyáron Európai tiszték gyakorlattak a hadi munkákban. Mind egygyütt 20,000 emberre teszük ezen armádanak száma, kik között 18,000 gyalogok és 2000 lovasok találtaknak. Ezekhez még az idén több segítséget vártak Egyiptomból az ő Vezércik, olly czélzással lé-

vén, hogy ha az idő megengedi még a télnék beköveikezése előtt Moréara Modon és Coron között kiszálljanak. Ha ezen czéljokat el nem érhetik, telolni Candia szigetére a Sudai kikötőhelybe fognak evezni.

P r u s s z i a.

A Prussziai Ujságlevelek olly Királyi Hirdetést tettek Nov. 27-dik napján közönségessé Király Ő Felségének Harrach Augusta Gróf Kisaszszonnyal Nov. 9-dikén véghez ment házassági összekeléséről: — „Mi Friedrich Wilhelm, isten' kegyelméből Prusszia Királya (tot. tit.).

„Midön mi az istennek végécejárlhatatlan határozása által igen szeretett kedves feleségünket Ludovika Királyné Ő Felségét 1810-ben Jul. 19-dik napján elvesztettük, mint hogy a mi Királyi házosságunk olly virágzó maradékkal áldott vala meg, hogy a thronusra való következés' rendje minden emberi reménség szerént bátorságossá tétettetve lenne, erre nézve mi nem akartunk másodikszori Királyi házosságra lépni.

„Mindazonnáltal mint hogy már most a mi legfiatalabb Princzaszszony leányunk is nem soká férjhez fog menni és a mi minden kedves leányainktól leendő elválásunk minket a mi idősödési állapotunkban minden házi társaságos élet nélkül lenni kéntelenítene: erre nézve közlelöl való atyafiságos 's barátságos tanácslásra, 's kiváltképpen minnekutanna a Koronaprinz Ő Királyi Herezégsege, a mi Kedvesünk, 's minden itt jelenlévő szeretett gyermekeink 's Vőink által bizonyossá tétettünk volna, arra határozottuk magunkat, hogy ismét megházosodjunk, 's az ő kedves és becsületre méltó tulajdonságaiért, Grófi szülőjinek egygyetértéssel Harrach Augusta Gróf Kisaszszonyt választottuk jövendőbeli Feleségünknek.

„Mi, Harrach Gróf Kisaszszonyt a' mai napon Liegnitzi Herczegaszszonnyá és Hohenzollerni Grófnéva nevezük, s akarjuk, hogy ezen házosságunk a' mi Királyi Házi Constitúciónk szerént, most és jövődöben mint Morganatikus házosság úgy tartassék, melyre nézve ezenel meghatározzuk, hogy ha ez gyermekekkel találna megáldattatni, ezek valamint szintén az ő gyermekük s következő maradékaik, Liegnitzi Herczegeknek s Herczegaszszonyoknak s Hohenzollern Grófolknak s Gróf Kisaszszonyoknak nevezessenek, s a' mi Feleségünknek a' Liegnitzi Hertzegeknék adatott czímerrel éljenek.

„Ezen Liegnitzi Hertzegek és Herczegaszszonyok s Hohenzollern Grófok és Gróf Kisaszszonyok és maradékaik ez szerént minden ország és ember örökösítéstől s általjában minden afféle örökségi és egyéb jusoktól, mellyek a' Királyi Princeket és Princzaszszonyokat illetik, kiszorítatnak, s telyesen azon Rendelés szerént elégittetnek-li, mellyet mi hasonlóképpen ma egy különös Határozásunk által, mellyet a' mi kívánságunkra a' mi igen nagyon szeretett Fijunk s Kedvesünk a' Korona örökös Princez is aláirt, s a' melyben mi Feleségünknek tő-pénzeit s özvegyeségi jövedelmeit is kiszabtuk, megerősítettünk.

„Mi ezen általunk tététt Rendeléseket és Határozásokat a' mi Feleségünkkel a' Liegnitzi Hertzegeknével s az ő Grófi Szülőjével is közöltük, s azoknak általoklett elfogadását, melyről ők nekünk egy különös s az ő aláírásaik által megerősített Bizonyági Írást adtak, magunkat bizonyossá tettük.

„Minelutánna ez szerént a' mi Házosságunk a' Liegnitzi Hertzegeknével a' mai napon a' Doktor Eylert Évangélicus Püspök úr beszentelése által a' Charlottenburgi kastélybéli templomban a' mi igen szeretett Fijunknak a' Koronaörökös Prince-

nek a' mi Kedvesünknek, valamint szintént a' Mecklenburg-Sterlitzi K. Nagyherczegnek, a' Grófi Szülőknek s a' minéhány nagy első rangú szolgáltnak jelenlétekben végrehajtatott, ehzeképpest mi a' Liegnitzi Hertzegekné s Hohenzollern Grófnét, ezenel a' mi házossági Feleségünknek lenni kihirdetjük.

„Mi minden fenn-megirtakról ezen Bizonyító Írásunkat megkésztetvén, azt, minelutánna a' mi Királyi nagyobb petsztünket réa' függesztettük, tulajdon Felsőgek kezünkel aláirtuk.

Így történt és készült Berlinben November hónapnak 9-dik napján, a' Krisztusnak a' mi Urunknak születése után 1824-dik esztendőben s a' mi Országla-sunknak huszonhetedik esztendejében. —

Fridrich Wilhelm.

„Továbbá aláirták: Baró Altenstein; „Hircheisen; Gróf Bülow; Schück-mann; Hertzeg Wittgenstein W.; „Gróf Lottum; Klewitz; Hake.“

Nagy Britannia.

Londonban olly égés volt November 15-dikére virradó éjjel, a' milyent ott már több esztendőktől fogva nem láttak. Reggel felé 3 óratájban azt vették észekbe az éjjeli vigyázók, hogy Sant-Bride nevű útában egy gyólesárulónak boltjából az ajtó és ajtófél közt találtatott nyílásokon füst kezd kijöni. Égést kiáltván, a' vizipuskás szekerek oda érkeztek. Az ajtó feltöretett, abból rettentő lángmassza omlott ki-felé. A' volt a' baj, hogy vizet nem lehetett hamar találni, mint hogy azon emberek, kiknél a' kútesapok kútsa találtatott, kősőre jelentek-meg, melly miatt 25 minuta-k telvén el, míg a' vizpuskák dolgozni kezdhettek, az alatt a' tűz nagyon erőt vett. Mikor már víz elég volt 20 vizipus-kák dolgoztak, még se lehetett a' tüzen erőt venni, míg egy nagy és vastag kőfal erőt

nem vett rajta. Szerecsére ezen köfal felé csapta a szél a lángot. Már 9 volt az óra, mindön erőt vettek a tüzen. Öt nagy ház fonélig leégett; tizenkettő sok kárt valloitt. A kárt másfél millió forintra teszik. — Minthogy az égés alatt azon házból, melyben a tűz támadott, senkit kijöni nem láttak, félni lehetett, hogy a ház béli lakosok a tűznek hirtelen lett terjedése miatt mind oda égtek. Későre 's ekkor is csak a szomszéd házaknak fedeleiken láttak néhány fél meztelen embereket mászkálni. A többek közt egy aszszonyt szabadítottak meg, a ki úgy megijedett, hogy egy szomszéd templomba lett vitettetése után is mint tébolyodott úgy kiáltozott. Idő telt belé, míg magához jött.

Azon bünösök között, kiket a Királyi Itélőszék mostanság halálra ítelt, találtatik egy Londoni nagyon nevezetes Pénzváltó 's Nagykereskedő Háznak is a feje, Heinrich Fauntleroy, a ki oly mestersegesen tudta folytatni a pénzváltásbéli csalást, hogy több száz ezer forintokat vett ki hamis bankó-papírosok által a Londoni K. Bankból és ezt tíz esztendeig tudta folytatni, a melly idő alatt sokáig még csak gyanú se' érkezett hozzá. Ez a Bankópapírosok meghamissítása oly nagy bün, 's oly kemény törvény van ellene hozattatva, hogy ha valakire réa bizonyosodik, hogy a Bankót tíz font Sterlinges hamis czédulával megcsalta, felakasztják érte. Ez a Fauntleroy pedig tíz esztendeig nagy summákat érő meghamissított papírosok által üzte ezen csalárdságot. Sokáig folyt a' pere 1823-ban; és sok ideig bizontalankodott a közönség, hogy valyon réa bizonyosodik-e egy illy nevezetes Pénzváltóra az a sok és nagy család, míg végezetre íróasztalának valamely fiókjában egy írást találtak meg, a mellyt

Fauntleroy tulajdon kézfírásával készítvén minden csalásait belé írta; tudni illik ő maga készített kézfírásból Pénzváltó 's Nagykereskedő házaától ő hozzá szolló Váltó-czédulákat, mint ha azok eredetileg a K. Bankból valók lettek volna, a mellyeket a Bankó ha beümlatattanak, kész pénzzel beszokott váltani.

Megtaláltatván végezetre ezen Jegyző könyv, többé semmi meztiségre nem lehetett. Ebből könyven által láttak a Bírák azt a szörnyű summát, mellyet Fauntleroy 10 esztendő alatt a Bankóból a' fenn irt módon kieszalt.

A Király November 24-dikén bocsátotta maga elejébe a Recorder-t a Fauntleroyra kimondatott halalos ítélettel, hogy a bünösnek vagy megkegyelmezzzen, vagy pedig az ítéletet megerössítse. A nép nagyon várta egy illy nevezetes ember vég-sorsának meghatároztatását. Ezen napon két egész órát töltött az Ország Lord Cancellarius a Király kabinéjében, azért, mint a Londoni újságlevelek vélekednek, hogy Király ő Fegével egygyütt annak megfontolásában foglalatostkodtak, hogy valyon meg lehetné-e a bünös életét tartani, annyival is inkább, hogy az Országból számos aláírások által megerössített esdeklő levelek érkeztek-bé, mellyekben az esdeklők kegyelmet kértek Fauntleroy-nak, a melly, mint a következő megmutatta csakugyan meg nem eshetett. Az esdeklő írások mind beadattak vala a Király titkos kabinéjébe, a mellyeknek megolvastatása 's megfontolatása után a Recorder is behivattatván, mind azokról a személylekről szolló halalos ítéleteket a Király elejébe terjesztette, kiket a Bírák a mult Octoberben halálra ítéltek, 's a kik között találtatott Fauntroy is.

Hogy meg nem kegyelmezzett a Király abból tudta-meg azonnal a közönség, hogy a Kabinéti Tenács végződésével ha-

ladék nélkül illy jelentést küldött a' Recorder a' fogházba: —,

„A' Londoni és Midlesexi Scherifekhez,
„valamint szintén a' Newgatei Királyi
„fogház' Kormányozójához:“

„A' mai napon tudósítás terjesztett a'
Titkos Tanácsban a' Király' elejébe az e-
ránt, hogy Fauntleroy Heinrich, a'
Bírának Octoberi üféssekben, a' melly
idő alatt a' Newgatei fogházban találtatott
minden foglyokra ítélet mondattatott, ha-
lálra ítéltetett légyen.

„A' Király' akaratja az, hogy a' Faunt-
leroy ellen kimondatott halálos ítélet,
kedden, úgy mint November 30-dik nap-
ján, hajtattassék végre.

„Ezen parancsolat által tehát tudt-
okra adatik, hogy a' Fauntleroy' megölet-
tésének a' nevezett napon végre kel-
hajtattatni. Költ Londonban Nov. 24-kén
1824-ben. Aláírta:

„Newman Kowlis Recorder.

Ezen napon este felé 6 1/2 óra va-
la, midőn Fauntleroy éppen egy imádsá-
gos könyvből olvasván a' Titoknok és egy
Papiszemély hozzá beléptek 's jelentették
néki, hogy készítse - magát, mivelhogy
Nov. 30-kán meg kell halnia. Képzelné le-
het, hogy e' kedvetlen hírnök hallásra
micsoda érzékenység lepte-meg a' bűnöst.
A' titoknok is nagyon megilletődve lévén,
semmit nem szollott, csak a' parancso-
laton találtató fekete pecsétre mutatott,
melly azt jelentette, hogy a' bűnösnek meg
kell halni. A' bűnös végezetre magához
jövén így szollott: —

„Én elvárom a' halált; hálá az egek-
nek megnyugodtam sorsom eránt.“ —
A' Pap kinyilatkoztatta, hogy örvend azon

kegyes gondolkodásnak, a' melytől a' bű-
nöst lelkesítetni szemléli. — Azután még
egyszer megkérdezte Fauntleroy, hogy
mellyik napon fogják megölni, 's vége-
zetre csak azért esdekleit, hogy ötet ne más
bűnösökkel egy társaságban ölje meg.

D é l i A m é r i k a.

Don Paolo Santander, ki azolta
hogy Bolívar Peruba ment, mint a' Co-
lumbiai Végrehajtó hatalom' Vice-Elölülő-
je, ezen Respublikának Országási ügyeit
folytatta, egy fontos Nyilatkoztatást bo-
csátott a' nemzet' elejébe. Mi indította
ötet ennek közrebocsátására, meghatároz-
va még most nem íratik: csak magának
a' Nyilatkoztatásnak figyelmetes megolva-
sásából vethet hozzá az Ujságlevelekhez
értő Olvasó. Mentségnek látszik lenni a'
dolog. A' kérdés, melyre csak idővel fe-
lelhetünk, ez: hogy mi adta réa az okot?
A' Nyilatkoztatás, mint az Anglus' Ujsá-
gokban kijött, így következik: —,

„Mi megígértük vala, hogy a' Peru-
ban eléfordult történetekre nézve a' Co-
lumbiai Végrehajtó-hatalomnak magavisele-
téről egy Nyilatkoztatást fogunk a' Kö-
zönség' elejébe bocsátani. Most telyesítjük
ezen fontos kötelességünket. A' Congres-
sust már tudósítottuk mind azokról a' lé-
pésekről, mellyeket a' Végrehajtó-hatalom
ezen fontos dologra nézve tett, és meg-
ragyunk győződve, hogy ő ezeket jóvá
hagyta, mint hogy mi (Kormányozóli) sem-
mit egyebet nem tettünk, csak a' mit a'
Constitúció által kiszabott kötelességek
szorosán megkívtunk.

„Tudva van a' Respublika előtt a'
Törvényhozó Gyűlésnek az a' végzése,
melly által ez engedelmel adott a' Libe-

rátor Elölülőnek arra, hogy egy fegyveres seregnek vezérlését által révén Columbia' határain kívül a' Perui hadat személyesen kormányozhassa. A' Congressus ez által a' Perui Kormányzók és Nemzet' megújított meghívásainak tett nagy lelkűséggel elget, 's egyszersmind a' Liberátor kívánságát is teljesítette. Ezen punctumon (tudniük a' Perui hadakozásba lett avatkozásunkon) kezdjük itt-következő Nyilatkozatásunkat:

„De az engedelem, melyet a' Congress a' Liberátor Elölülőnek adott, teljességgel nem foglalta magában azt a' feltételt, hogy a' Columbiai Végrehajtó-hatalom néki éppen annyi segítséget fogna utána küldeni, a' mennyit ő talám kívánhatna; arról se találtak a' mi törvényeinkben semmi olly határozás, a' melynek ereje szerint a' mi Országglószékünk arra köteleztetne, hogy Perunak segítségére annál többet cselekedjék, mint a' mennyi a' Perui és Columbiai Respublikák között fennálló Szövetségi és Baratsági Kötelességekben meghatározott. Annak az egész hatalomnak, melyet a' Constitúció és a' törvények a' Kormányozószéknek adtak, esupán csak Columbiának vidékein 's egyenesen csak az ő közvetlen hasznáragyalkoroltathatik: különben más Státusoknak számára is törvényt kellett volna a' Columbiái képviselőnek hozni, pedig ezeknek sem megbízattatások sem teljes hatalmak nincsen ezen Státusoktól; 's így a' mi Országglószékünk elképpen mind azoknak a' független Státusoknak közönséges Országglószékévé lenne, a' kik olly állapotra juthatnának, hogy a' mi fegyverünk segítségére szoruljanak. Ezen tagadhatatlan állítások arra a' következésre vezérlenek, hogy a' mi Végrehajtó hatalmunk valamely külső Státusnak hasznára, a' mi Törvényhozó Gyűlésünknek előretétendő határozása nélkül, sem armádánkat sem közön-

séges kincsünket nem fordíthatja, 's új katonaságot ugyan ezen végre még sokkal kevesebbé gyűjthet.

„Az Elölülő Liberátor, minékutána azon rendkívulvaló hatalmat, melyet az 1821-ben Oct. 9-ken költ törvény szerint addig ő gyakorlott, Generális Solomnak által adta volna, Guayaquilből elvezett Peru felé. Elmenetele előtt Cerikából a' Végrehajtó-hatalomhoz intézett, Sept. 4-dikén 1822-ben költ tudósítása által azt a' jelentést tette, hogy tanácsosnak gondolja lenni, hogy 5000 embert késsen tarttsunk, hogy azokat, ha kívántatni fog az Istmusról dél felé útnak indíthassunk. Ezen tudósítást pedig olly időben vette a' Végrehajtó-hatalom, midőn Marakaibó még az ellenség' kezében volt, és Venezuelát, Boyakát, és Magdalénát beütéssel tenyegette. Ezen tudósítást Oct. 20-kan vettük. (Meg kell jegyezni, hogy ezen dátumok mind 1822-ről szollznak.) Ezen környüállások, a' melyek Státusunk' bátorságát közelről illették, 's a' Liberátornak az az 1825-ban Jan. 25-kan költ jelentése, melyben azt adta tudtunkra, hogy az előbb kívánt 5000 emberek már nem volnának székségések, arra indították a' Végrehajtó-hatalmat, hogy a' kívánt sereget ne küldje-el.

„October' 4-dikén 1825-ban nem csak a' maga előbbeni kívánságát megújította a' Liberátor Limából, hanem azon kívánt még újabb 5000 embereket kívánt, 's ezen kívánságát azon hónap alatt háromszor újította-meg Limából, úgy mint Oct. 15, 14, és 27-dik napjain. Midőn ezen tudósítások megérkeztek, ambar Marakaibót még nem foglaltuk volt el, már kiadta vala a' Végrehajtó-hatalom a' 5000 embereknél elidülésárol való purancesolatot, de nem Peru felé, mint hogy uéki nem rolt hatalma arra, hogy idegen országra serget küli-

hessen, hanem csak Guayaquil felé, mint hogy ezt nekünk, szükségesképpen fedeznünk kellett, mint magunk' birtokát, 's a' hol ezen sereggel a' Liberátor kedvire parancsolhatott.

„Jun. 9-kén 1823-ban ismét rendelést tettünk, hogy Venezuelából és Zuliából is egy-egy jó számú lovas csoportot küldjenek Bolívarnak segítségére a' helyett, hogy ezen fegyveres erőt a' Maracaibóban volt ellenség ellen fordítottuk volna. Ugyancsak 1823-ban Júl. 29-dikén olly parancsolatot küldöttünk a' Magdalénai Kormányozóhoz, hogy azonnal 1500 új katonát szentjen össze 's az Istmuson által Guayaquil felé indíttassa útjuk. Hanem ezen sereget egészen kiállítani lehetetlennek tartotta a' Kormányozó, melyre nézve az 1500 emberek 300-ra szállíttattak-le.

„Jul. 19-kén ismét olly parancsolatot küldöttünk a' Zuliai Kommandánsához, hogy mibellyest Maracaibó elfoglaltatik, az 1000 emberekből álló Karthagenai Bataliont azonnal küldje-el az Istmusra, a' Panamától való tovább evezésre. A' Venezuelai 600 emberből álló sereg is hajóra ült La-Hachánál, hogy Bolívarhoz evezzen. A' Zuliai Kommandánshoz olly parancsolatot küldöttünk, hogy 1000 emberekre vigye az ott lévő Bataliont 's azonnal indíttassa útjuk az Istmus felé. A' Caucai Kommandáns olly parancsolatot vett a' folyó esztendő Januariusának 21-kén, hogy ő is 500 embert küldjön-el ugyan ezen célra: az Istmusi Kormányozó elébe pedig olly rendelés adatott, hogy a' Liberátor kívánságait mindenben teljesítse, csak hogy engedelmessége által az alatta lévő tartomány' bátorságának ne ártson.

(Folytatása következik.)

M o l d o v a.

A' Jassiból jött tudósítások szerint Nov. 19-kén olly tudósítás érkezett oda Konszanczinápolyból a' Császárnak olly véghatározásával, hogy a' meghatározott számon felyül még Moldovában taláttató Török katonák haladék nélkül induljanak-li onnét, a' melly parancsolat tüstént munkába is vétetett. A' Beschlisek (az ott megmaradandó Török katonák) számára, a' kik Kutschuk Achmet alatt ott maradtak, ezen naptól fogva már csak 500 portziók kívántattak napjára.

F r a n c z i a O r s z á g.

A' Kereskedői ujságban többszöri felvetés szerint úgy taláttatott, hogy Ouvrard úr, a' ki ezen Spanyol Constitutzsok ellen folytatott háborúban a' Fr. armádának fő Liferansa volt, 100,524,375 Frankot vett kezéhez az országlószéktől. Ki adott, a' mit megmutathat 44,434,375 Frankot. E' szerint nyerte kellett ezen rövid táborozás alatt 56,090,123 Frankot.

Bécsben Deozemberre a' marha húsnak fontja Ezüstben 6, V. Czban 15 xrra határozatott-meg.

M a g y a r O r s z á g.

Nemes Veszprém Vármegyéből. — Minckutánna folyó esztendőben Badacson hegyén a' szüret szokatlan nagy viáságok között végbe ment volna, October vége

felé nagyobb részént a' birtokos Urak elosztották, de a' kik még a' szüret következésében szőlőik elrendelése végett ott maradtak, November 4-dikén Badatson-Tamajon az Isteni áldásért való haladásúl Te Deumot tartattak. — Egyébként Badatsonban az idén kevesebb bor termett, mint tavál, hanem a' minémiségéről még kétséges az ítélet. Noha a' revők igen ritkán jönnek. Az idei bornak 5, 6, 7 forintban látszik megállapotni az ára a' bornak jóságához képest.

Aszalórol, Nemes Borsód Vármegyéből, buzgó haladással említi, hogy ezen M. városnak Junius 7-kén történt tűz által való megkárosodásán több nemes szívű jótévők megindulván, nyomorúságán enyhíteni igyekeztek. Ezek között halálatos tiszteletet érdemel a' Tekintetes Nagy-Varádi Deák szertartású Káptalan, mint Aszaló városának inkább édes Aitya, mint Földes Ura; melly Tek. Kováts Márton Inspector Urat kiküldé, hogy halasztás nélkül az épületeket helyre állíttassa. Ez már 8 nagy épületekkel, úgymint: a' Katholikum templommal, a' Plébánia házzal a' Kántor és Iskola házakkal, 's a' t. végbe ment. Ezen kívül közönségesen a' lakosoknak 170 köböl gabonát, és árpát kiosztatott, hogy az aratás előtt szükségiken segíthessenek. Hasonló nagy lelkűséget mutatott Fő Tisztelendő Nováky József, Egri Kanonok, és Prépost Úr, a' ki maga is Aszalói fi lévén, az Ispitály háznak felépítésére 1000 forintot ajándékozott. Mások is szép pénzbeli adakozásokkal segítettek az elnyomorodott lakosokon, úgymint: Méltóságos Lánczy József Ur, a' Hét Személyes Tablának Köz-Birája 100

forinttal; Méltós. Majtényi Pálné, született Beniczky Mária Asszony 100 köböl árpával; Tiszt. Nagy József, Etskai Plébánus Úr 100 forinttal; Miskólczy Péter, Fő Szolga-Bíró, és Tekint. Miskólczy György, Fő Perceptor, és Tsiszár Pál Vice-Perceptor Uraknak fáradságtalan közbenjárások által készpénzben 346 forinttal, 26 köböl gabonával, 150 kenyérrel, 160 darab fehér ruhával; ugyan a' Miskólczi Szintjászó Társaság 60 forint készpénzrel; az ott való Izraeliták 50 köböl gabonával; Szikszó Mezővárosa, mellynek érdemes Lakosai a' tűz őlásban is hathatós segédelmet nyújtottak, gabonával, kenyerekkel, szalonnával, és 200 darab tserép edényekkel segítették a' mindenben megszühült Lakosokat; Mezőkeresztes városa gabonával, lisztel, szalonnával, 's ezen kívül 345 darab fehér ruhával, és 119 darab üres zsákokkal pótolta szükségüket. Ezen jótévők közé kell számlálni Bodva, Hangáts, Palfalva, Borsod, Szirma, és több helységeket. Különös tisztelettel és halálatos köszönettel tartozik az Aszalói Reform. Eklésia Tekint. Domonkos Samuel Úr Özvégyének korláth helység Földes Asszonyának, és Tek. Téglássy József Urnak, Nemes. Aba-Új Vármegye Piskálissának, kik a' Reformata Eklésiahhoz, Prédikatori, Rectorális, és Káplány házalhoz nagylelkűséggel, a' megkívántató fakat ingyen szolgáltaták. Végre Tiszt. Komjáthy Abraham Urnak Parasznjai Prédikátornak, a' ki önnön példájával, Híveit a' karvállottaknak segédelmére igen hathatósan és fogatatosan serkentette. Áldás mind azokra, kik a' könyörületességnek illy nemes példáját adták!